

მაგისტრატურა

სასპეციალიზაციო საგანი: საინჟინრო გეოდეზია

1. დირექციული კუთხე აითვლება:

1. გეოგრაფიული მერიდიანის ჩრდილოეთ მიმართულებიდან;
2. გეოდეზიური მერიდიანის ჩრდილოეთ მიმართულებიდან;
3. ზონის დერძული მერიდიანის ჩრდილოეთ მიმართულებიდან;
4. ასტრონომიული მერიდიანის ჩრდილოეთ მიმართულებიდან.

2. რუმბის კუთხე აითვლება:

1. მერიდიანის მხოლოდ ჩრდილოეთ მიმართულებიდან;
2. მერიდიანის ჩრდილოეთ და სამხრეთ მიმართულებიდან;
3. მერიდიანის მხოლოდ სამხრეთ მიმართულებიდან;
4. მერიდიანის დასავლეთ და აღმოსავლეთ მიმართულებიდან.

3. კოორდინატთა სისტემების ცოდნა საჭიროა:

1. მიმართულების ორიენტირებისათვის;
2. ხაზის მდებარეობის განსაზღვრისათვის;
3. ფართობის განსაზღვრისათვის;
4. წერტილთა მდებარეობის განსაზღვრისათვის.

4. პირდაპირი გეოდეზიური ამოცანით ისაზღვრება:

1. წერტილის მდებარეობა;
2. დირექციული კუთხე;
3. ორ წერტილს შორის მანძილი;
4. ორ წერტილს შორის აღმატება.

5. ნებისმიერი ხაზის ნიველობის შედეგად ისაზღვრება:

1. ორ წერტილს შორის ჰორიზონტალური მანძილი;
2. ორ წერტილს შორის აღმატება;
3. ორ მიმართულებას შორის კუთხე;
4. მიმართულების დირექციული კუთხე.

6. გამოყენებითი გეოდეზიის მიზანი:

1. პუნქტების კოორდინატების განსაზღვრა;
2. საინჟინრო ნაგებობათა გეოდეზიური მომსახურება;
3. მიმართულების განსაზღვრა;
4. ფართობების განსაზღვრა.

7. ნებისმიერი მასშტაბის ტოპოგრაფიული გეგმა ხასიათდება:

1. სიზუსტით, დეტალურობით და სირთულით;
2. აგეგმვის ზედაპირული მეთოდით;
3. აგეგმვის საჭაერო მეთოდით;
4. სტერეოტოპოგრაფიული მეთოდით.

8. წრფივი სახის საინჟინრო ნაგებობებს მიეკუთვნება:

1. სამრეწველო მოედნები;
2. მაღლივი ნაგებობები;
3. ჰიდროტექნიკური კომპლექსი;
4. საავტომობილო და სარკინიგზო გზები, მილსადენები, ელ-გადამცემი ხაზები.

9. დაკავალვითი სამუშაოები გულისხმობს:

1. პროექტის ადგილზე გადატანას;
2. ადგილზე განაზომების ქალაღდზე გადატანას;
3. საყრდენი ქსელების აგებას;
4. ქსელებში გაზომვით სამუშაოებს.

10. საინჟინრო ნაგებობათა ვერტიკალური დაწევების გაზომვა შეიძლება:

1. გვერდითი ნიველობის ხერხით;
2. ნიველობის სხვადასხვა მეთოდებით;
3. ტრიანგულაციის ხერხით;
4. პოლიგონომეტრიის ხერხით.

11. საინჟინრო ნაგებობათა ჰორიზონტალური ძვრების გაზომვა შესაძლებელია:

1. ჰიდროსტატიკური ნიველობით;
2. ტრიგონომეტრიული ნიველობით;
3. მიკრომეტრიული ნიველობით;
4. გასწვრივობიდან გადახრების გაზომვით.

12. კოლონების ვერტიკალიდან გადახრის გაზომვა შეიძლება:

1. გვერდითი ნიველობის მეთოდით;
2. ბარომეტრული ნიველობით;
3. ჰიდროსტატიკური ნიველობით;
4. მიკრომეტრული ნიველობით.

13. ჰორიზონტალურ სიბრტყეში მოწყობილობათა მონტაჟისას იყენებენ:

1. პოლიგონომეტრიის მეთოდს;
2. ტრიანგულაციის მეთოდს;
3. სიმების, სიმებიან-ოპტიკურ და ოპტიკურ მეთოდებს;
4. ჰორიზონტალური კუთხეების ხერხს.

14. საავტომობილო გზებზე ვირაჟებს აკეთებენ:

1. გზის სწორ მონაკვეთზე;
2. აღმართზე მოძრაობის დროს;
3. მოსახვევებში დიდი სიჩქარით მოძრაობის დროს;
4. დაღმართზე მოძრაობისას.

15. გზის მრუდსაზოვან უბანზე მატარებლების მოძრაობისას:

1. ორივე რელსი ერთ დონეზე უნდა მდებარეობდეს;
2. გარე რელსი უნდა ამაღლდეს გარკვეულ სიმაღლეზე შიდა რელსთან შედარებით;
3. შიდა რელსი უნდა დადაბლდეს გარესთან შედარებით;
4. ორივე რელსი უნდა ამაღლდეს.

16. საავტომობილო გზებზე სერპანტინებს აკეთებენ:

1. მკვეთრი მოხვევის ადგილებში;
2. გზის სწორ მონაკვეთზე;
3. მცირე მოხვევის კუთხეების დროს;
4. დაღმართზე.

17. ხიდის სიგრძის განსაზღვრა სხვა მეთოდებთან ერთად შესაძლებელია:

1. ტაქეომეტრიული აგეგმვით;
2. მენზულითი აგეგმვით;
3. სამშენებლო ბადის საშუალებით;
4. ტრიანგულაციის ქსელში ხიდის საწყისი და ბოლო პუნქტების ჩართვით.

18. ხიდის ბურჯების დაკვაღვა შესაძლებელია:

1. მართკუთხა კოორდინატების ხერხით;
2. გეომეტრიული ნიველობით;
3. პირდაპირი, კუთხური გადაკვეთით;
4. მანძილების გადაკვეთით.

19. ნავთობის მილსადენებმა უნდა გაიაროს:

1. დასახლებულ ტერიტორიაზე;
2. დასახლებული ტერიტორიის მოშორებით მასზე დაბლა;
3. დასახლებული ტერიტორიის მოშორებით მასზე მაღლა;
4. დასახლებული ტერიტორიის დონეზე.

20. გაზის მილსადენებმა უნდა გაიაროს:

1. დასახლებული ტერიტორიის გვერდზე მასზე მაღლა;
2. დასახლებული ტერიტორიის გვერდზე მასზე დაბლა;
3. დასახლებული ტერიტორიის დონეზე;
4. დასახლებულ ტერიტორიაზე.

21. ელექტროგადამცემი ხაზების მშენებლობისას განსაკუთრებული ყურადღება ექცევა:

1. ანძებს შორის მანძილს;
2. სადენების მიწის ზედაპირთან შეახლოების სიდიდეს;
3. ანძების სიმაღლეს;
4. ხაზების პიკეტაჟს.

22. რა არის გამოსავალი შემხვედრ სანგრევებში დაშვებების ანგარიშისას:

1. გვირაბის პროექტირების ხერხები;
2. ტრანსპორტის გვირაბში მოძრაობისას თავისუფალი გაბარიტის მარაგი;
3. გვირაბის ფორმები;
4. გვირაბის განლაგების სიღრმე.

23. მიწისქვეშა საფუძვლის ორიენტირებაში იგულისხმება:

1. საგვირაბო ტრიანგულაციის ფორმა;
2. ძირითადი პოლიგონომეტრიის სიზუსტე;
3. მისასვლელი პოლიგონომეტრიის პუნქტების სიხშირე;
4. ზედაპირიდან მიწისქვეშ კოორდინატების და მიმართულების გადაცემა.

24. პრეცეზიულ ნაგებობათა გეოდეზიური მომსახურებით უზრუნველყოფით:

1. საინჟინრო ნაგებობის აგებას;
2. საინჟინრო ნაგებობის დაპროექტებას;
3. მოწყობილობათა დამზადების და მონტაჟის მოთხოვნილ მაღალ სიზუსტეს;
4. ნაგებობისათვის საჭირო ადგილის მიმოკვლევას.

25. მარკშიდერული სამუშაოები სრულდება:

1. ინფრასტრუქტურის შექმნის ყველა ეტაპზე;
2. მარგი წიაღისეულის საბადოების ათვისების ყველა ეტაპზე;
3. ურბანული მშენებლობის წარმოების ყველა ეტაპზე;
4. ადგილობრივი ტერიტორიების კეთილმოწყობისას.

26. მარკშიდერიას მჭიდრო კავშირი აქვს მთელ რიგ მეცნიერულ დისციპლინებთან:

1. გეოდეზიასთან;
2. აეროდინამიკასთან;
3. ნიადაგმცოდნეობასთან;
4. გეოლოგიასთან.

27. ჰორიზონტული დამაკავშირებელი აგებმით ხორციელდება მიწისქვეშა ქსელების ორიენტირება და ცენტრირება, რაც გულისხმობს:

1. ქსელის გამოსავალი გვერდის დირექციული კუთხის განსაზღვრას;
2. საწყისი წერტილის z კოორდინატის განსაზღვრას;
3. ქსელის გამოსავალი გვერდის დირექციული კუთხისა და საწყისი წერტილის x, y კოორდინატების განსაზღვრას;
4. პოლიგონომეტრიული სვლის მარცხენა კუთხის განსაზღვრას.

28. მრუდხაზოვან გვირაბს ჰორიზონტალურ სიბრტყეში მიმართულებას აძლევენ სხვადასხვა ხერხით, რომელთაგან პრაქტიკაში ყველაზე უფრო გავრცელებულია:

1. ვერტიკალური ჭრილების ხერხი;
2. მართობების ხერხი;
3. მრავალკუთხედების ხერხი;
4. რეკონოსცირებით.

29. დედამიწის ფიზიკური ზედაპირიდან მიწისქვეშა გვირაბებში ნიშნულის გადაცემას ეწოდება:

1. ჰორიზონტალური დამაკავშირებელი აგეგმვა;
2. მიწისქვეშა აგეგმვის ორიენტირება;
3. ვერტიკალური დამაკავშირებელი აგეგმვა;
4. ვერტიკალური აგეგმვა.

30. თავისუფალი კიდული პოლიგონომეტრიული სვლა ეყრდნობა:

1. სვლის დასაწყისში მდებარე ერთ ცნობილ პუნქტსა და ერთ ხისტ α_1 დირექციულ კუთხეს;
2. სვლის ნებისმიერ n პუნქტს და ნებისმიერ α_n დირექციულ კუთხეს;
3. სვლის ბოლოში მდებარე ერთ ცნობილ n პუნქტს და ერთ ხისტ α_n დირექციულ კუთხეს;
4. სვლის დასაწყისში მდებარე ერთ ცნობილ პუნქტს.

31. მიწისქვეშა პოლიგონომეტრიული სვლები და მათი სისტემები საყრდენ პუნქტებთან მიმხრობისა და აქედან გამომდინარე კონტროლის ხასიათისა და ხერხების მიხედვით იყოფა:

1. თავისუფალ და ჩამაგრებულ სვლებად და სისტემებად;
2. თავისუფალ და არათავისუფალ სვლებად და სისტემებად;
3. არაკონტროლირებად და კონტროლირებად სვლებად და სისტემებად;
4. არათავისუფალ სვლებად და სისტემებად.

32. სამთო გვირაბების მარკშიდერული აზომვა ნახევრად ინსტრუმენტული აგეგმვაა და ძირითადად ტარდება:

1. უსაფრთხოების ღონისძიებების გეგმარების მიზნით;
2. დროის განსაზღვრულ მონაკვეთში შესრულებული სამუშაოების მოცულობის განსაზღვრის მიზნით;
3. საპროექტო სამუშაოების მონაცემთა ბაზის შექმნის მიზნით;
4. შესრულებული სამუშაოების მოცულობის განსაზღვრის მიზნით.

33. ვერტიკალური აგეგმვა ეწოდება მოქმედებათა ერთობლიობას, რომლის შედეგად განისაზღვრება:

1. ასაგეგმავი წერტილების x, y, z კოორდინატები;
2. წვლილადების მდებარეობა;
3. წვლილადების ნიშნულები;
4. ასაგეგმავი წერტილების x, y კოორდინატები.

34. ვერტიკალური აგეგმვის ძირითადი მიზანია:

1. გვირაბების მიმართულებების დაკვაღვა ჰორიზონტალურ სიბრტყეში;
2. გვირაბებში არსებული პუნქტების ნიშნულის განსაზღვრა;
3. გვირაბების ქანობის კონტროლი ჰორიზონტალურ სიბრტყეში;
4. გვირაბების მიმართულებების მიცემა.

35. რომელია ფენის (ბუდობის) ჩაწოლის მთავარი ელემენტები:

1. შემცველი ქანების მოცულობითი წონა, წყალსიუხვე, დახრის კუთხე, გაერცობა;
2. ფენის სიმძლავრე, დახრის კუთხე, გაერცობა;
3. საბადოს გახსნის სქემა, მადნის მონგრევის ტექნოლოგია;
4. ფენის მიმართების ხაზი.

36. ფენის (ბუდობის) ზედაპირზე რამდენი წერტილის კოორდინატი უნდა იყოს ცნობილი მისი გაერცობის და დაქანების ხაზის განსაზღვრისათვის:

1. 3;
2. 2;
3. 1;
4. 4.

37. ფენის (ბუდობის) საგებ და სახურავ გვერდების ჰიფსომეტრიული გეგმილების გამოკლებით მისი ჩაწოლის რომელი ელემენტი განისაზღვრება:

1. დახრის კუთხე;
2. სისქე;
3. გვერდითი ქანების მდგრადობა;
4. ქანების მდგრადობა.

38. როგორ გამოისახება ნიშნულებიან გეგმილებში სიბრტყე:

1. ორი პარალელური სწორი ხაზით;
2. სწორი ხაზით;
3. ორი წერტილით;
4. ერთი წერტილით.

39. რას უწოდებენ ბუდობის შიდა კონტურს:

1. ხაზს, რომელიც აერთიანებს სადაზვერვო გვირაბებს;
2. ხაზს, რომელიც აერთიანებს ბუდობის განაპირა წერტილებს, რომელშიც განსაზღვრულია სასარგებლო წიაღისეულის შემცველობა;
3. ხაზს, რომელიც განსაზღვრავს ბუდობის გაერცვლების სიღრმეს;
4. ხაზს, რომელიც აერთიანებს გვირაბებს.

40. რომელია ნაოჭის განლაგების განმსაზღვრელი ელემენტები:

1. ნაოჭის ჩაწოლის სიღრმე, სისქე, წყალსიუხვე, გულის მდგრადობა;
2. ნაოჭის შემცველი ქანების მდგრადობა, მისი ფართობი და ხარისხი;
3. ნაოჭის ფრთები, კუთხე, გული, ღერძი, სახსარი;
4. წყალსიუხვე და გულის მდგრადობა.

41. რას უდრის ზღვრული საშ. კვ. შეცდომა:

1. ორმაგ საშ. კვ. შეცდომას, ანუ $\Delta_v = 2m$;
2. სამმაგს, ანუ $\Delta_v = 3m$;
3. ოთხმაგს, ანუ $\Delta_v = 4m$;
4. ორმაგ შეცდომას.

42. როდის გამოითვლება განაზომების წონითი საშუალო:

1. როცა მათი წონები ერთმანეთს უდრის;
2. როცა განაზომებს სხვადასხვა წონა აქვს;
3. როცა განაზომები ტოლზუსტია;
4. როცა მათი წონები ერთმანეთს არ უდრის.

43. როდის არის აუცილებელი ქსელის გაწონასწორება:

1. როცა მასში გაზომილია აუცილებელი ელემენტების რაოდენობა;
2. როცა მასში გაზომილია ჭარბი ელემენტები;
3. როცა მასში გაზომილია ყველა ელემენტი;
4. როცა მასში გაზომილია ტოლი ელემენტები.

44. რამდენი პირობა წარმოიშვება სამკუთხედში, თუ გაიზომა მისი ექვსივე ელემენტი:

1. ერთი;
2. ორი;
3. სამი;
4. ოთხი.

45. კორელატების ხერხით გაწონასწორების პირობებში რამდენი პირობითი განტოლება წარმოიქმნება ქსელში:

1. არცერთი;
2. ყველა განაზომის რაოდენობის;
3. ჭარბი განაზომების რაოდენობის;
4. ტოლი განაზომების რაოდენობის.

46. რას ეწოდება ცილინდრული თარაზოს ღერძი:

1. ამჟღის გეომეტრულ ღერძს;
2. მხებს თარაზოს ნულპუნქტში;
3. თარაზოს სიმრუდის რკალის ქორდას;
4. მხებს ნულპუნქტში.

47. სხვადასხვა საფოკუსე მანძილის მქონე ორ ლუპას შორის, რომელს გააჩნია უფრო დიდი გამადიდებლობა:

1. დიდ ფოკუსიანს;
2. პატარა ფოკუსიანს;
3. რომელსაც გააჩნია ფოკუსი;
4. უსაზღვრო ფოკუსიანს.

48. რისი ტოლი უნდა იყოს მხედველობის არეში განლაგებული მიკროსკოპის სკალის სიგრძე:

1. ორი სანტიმეტრი;
2. ერთი რადიანი;
3. ერთი გრადუსი;
4. ერთი მილიმეტრი.

49. ალიდადის ექსცენტრისიტეტი:

1. მუდმივი სიდიდეა;
2. ცვალებადი სიდიდეა;
3. სიდიდე დამოკიდებულია ამინდზე;
4. მზარდი სიდიდეა.

50. როგორ წერტილზეა რეკომენდირებული დამზერა კოლიმაციური ცდომილების განსაზღვრისას:

1. მაღლა განლაგებულზე;
2. დაბლა განლაგებულზე;
3. განლაგებულზე ინსტრუმენტის ჰორიზონტის სიმაღლეზე;
4. განლაგებულზე სადგამის სიმაღლეზე.

51. რას უწოდებენ წაგრძელებულ სამკუთხედს, რომლის სიმაღლისა და ფუძის ფარდობას, მანძილმზომის კოეფიციენტი ეწოდება:

1. სამანძილმზომო;
2. პარალაქსური;
3. დიასტიმომეტრიული;
4. რეკონსტრირებული.

52. რა ჰქვია ოპტიკური სისტემების პრინციპულად მოუცილებელ ნაკლს:

1. აბლაცია;
2. აბერაცია;
3. აბსორბაცია;
4. ვიბრაცია.

53. რა ჰქვია მოწყობილობას, რომლის დანიშნულებაცაა, ოპტიკური სისტემის მიერ აგებული გამოსახულების განხილვა:

1. მიკროსკოპი;
2. ობიექტივი;
3. ოკულარი;
4. სამზერი.

54. პარალელური სხივთა კონის შემქმნელ მოწყობილობას ეწოდება:

1. კონდენსატორი;
2. რელუქტორი;
3. კოლიმატორი;
4. ობიექტივი.

55. კომპლექტს, რომელიც გამოიყენება შახტის პირობებში შტატივის მაგიერ, ეწოდება:

1. სამაგრი;
2. რონშტეინი;
3. კონსოლი;
4. სამფეხი.

56. გარე ნიშნად მარტივი სიგნალი იდგმება როცა:

1. $4\text{მ} < i < 10 \text{ მ}$;
2. $i > 10 \text{ მ}$;
3. $i > 20 \text{ მ}$;
4. $2\text{მ} < i < 10 \text{ მ}$

57. გაზომვების სიზუსტის კრიტერიუმებიდან რომელია უფრო საიმედო:

1. საშუალო შეცდომა;
2. უაღბათესი შეცდომა;
3. საშუალო კვადრატული შეცდომა;
4. აბსოლუტური შეცდომა.

58. რომელი ფორმულით გამოითვლება საშუალო კვადრატული შეცდომის სიზუსტე:

1. $M_m = \frac{0.75 \cdot m_{\Delta}}{\sqrt{n}}$;

2. $M_m = \frac{m_{\Delta}}{\sqrt{n}}$;

3. $M_m = \frac{m_{\Delta}}{n}$;

4. $M_m = \frac{m_{\Delta}}{2n}$.

59. რა ფორმულით გამოითვლება დამრგვალების საშ. კვ. შეცდომა:

1. $M_0 = \frac{\alpha}{3}$;

2. $M_0 = \frac{\alpha}{\sqrt{3}}$;

3. $M_0 = \frac{\alpha^2}{5}$;

4. $M_0 = 2\alpha$.

60. რას უდრის ზღვრული საშ. კვ. შეცდომა:

1. ორმაგ საშ. კვ. შეცდომას ანუ $\Delta_{\text{ვ}} = 2m$;

2. სამმაგს, ანუ $\Delta_{\text{ვ}} = 3m$;

3. ოთხმაგს, ანუ $\Delta_{\text{ვ}} = 4m$;

4. ერთმაგს, ანუ $\Delta_{\text{ვ}} = m$.

61. ერთი განაზომის საშ. კვ. შეცდომა გამოითვლება ფორმულით:

1. $m = \sqrt{[\Theta^2]/n}$;

2. $m = \sqrt{[\Theta^2]/n-1}$;

3. $m = \sqrt{[\Theta^2]/n^2}$;

4. $m = \sqrt{[\Theta]/n}$;

62. რა არის განაზომის წონა:

1. განაზომის სიზუსტის პროპორციული სიდიდე;

2. განაზომის სიზუსტის კვადრატის პროპორციული სიდიდე;

3. განაზომის სიზუსტის კვადრატის უკუპროპორციული სიდიდე;

4. განაზომის სიზუსტის უკუპროპორციული სიდიდე.

63. როდის გამოითვლება ერთი განაზომის საშ. კვ. შეცდომა ფორმულით

$$m = \sqrt{\frac{[d^2]}{2n}} :$$

1. როცა ერთი სიდიდე გაზომილია n -ჯერ;
2. როცა n სიდიდედან ყოველი გაზომილია 2-ჯერ;
3. როცა განაზომებში არის სისტემატური შეცდომები;
4. როცა განაზომების მწკრივში 20-ზე ნაკლები წევრია.

64. რისთვის გამოითვლება შეუკვრელობების დასაშვები სიდიდეები:

1. ტლანქი შეცდომების გამოსავლენად;
2. გაზომვების სიზუსტის შესაფასებლად;
3. საშ. კვ. შეცდომების გამოსათვლელად;
4. დამკვირვებლის კვალიფიკაციის დასადგენად.

65. როდისაა აუცილებელი ქსელის გაწონასწორება:

1. თუ ქსელში გაზომილია აუცილებელი ელემენტების რაოდენობა;
2. თუ ქსელში გაზომილია ჭარბი ელემენტები;
3. როცა ქსელში გაზომილია ყველა ელემენტი;
4. თუ ქსელი დიდი ზომისაა.

66. რამდენი პირობა წარმოიშვება სამკუთხედებში თუ მასში გაზომილია ყველა ელემენტი (კორელატების ხერხში):

1. ერთი;
2. ორი;
3. სამი;
4. ექვსი.

67. რამდენი განტოლება იწერება ქსელში პარამეტრული მეთოდით გაწონასწორებისას:

1. არცერთი;
2. ყველა განაზომის რაოდენობის;
3. ჭარბი განაზომების რაოდენობის;
4. აუცილებელი განაზომების რაოდენობის.

68. გაწონასწორების რომელ მეთოდში იწერება პოლუსის განტოლება:

1. კორელატების მეთოდში;
2. პარამეტრების მეთოდში;
3. კომბინირებულ მეთოდში;
4. ორივეში.

69. რამდენი განტოლებაა ნორმალურ განტოლებათა სისტემაში პარამეტრული მეთოდით გაწონასწორებისას:

1. ერთი;
2. ყველა განაზომის რაოდენობის ტოლი;
3. აუცილებელი განაზომების რაოდენობის ტოლი;
4. ჭარბი განაზომის რაოდენობის ტოლი.

70. სად იზომება გვერდები 1 კლასის ტრიანგულაციის მწკრივში:

1. მწკრივის თავში;
2. მწკრივის ბოლოში;
3. მწკრივის შუაში;
4. მწკრივის თავში და ბოლოში.

71. ინსტრუქციით რას უდრის 1კლ. სამკუთხედის გვერდის სიგრძე:

1. 15 კმ-ს;
2. 20 კმ-ს;
3. 25 კმ-ს;
4. არა ნაკლებ 20 კმ-სა.

72. რა სიზუსტით იზომება კუთხეები მე-3 კლასის ქსელში:

1. 0,5 სიზუსტით;
2. 1" სიზუსტით;
3. 1,5 სიზუსტით;
4. 5" სიზუსტით.

73. სახელმწიფო გეოდეზიურ პუნქტებზე გარე ნიშნად მარტივი პირამიდა იდგმება, როცა:

1. $H < 5$ მ და $i < 1.5$ მ;
2. $H < 11$ მ და $i < 1.5$ მ;
3. $H < 20$ მ და $i < 1.5$ მ;
4. $H < 20$ მ და $i < 4.0$ მ.

74. რამდენი გრადუსი უნდა იყოს მინიმალური კუთხე 1 კლ. სამკუთხედში:

1. 20° ;
2. 30° ;
3. 40° ;
4. 50° .

75. როგორი ტიპის ქსელია ტრილატერაცია:

1. რომელშიც გაზომილია მარტო კუთხეები;
2. რომელშიც გაზომილია კუთხეებიც და გვერდებიც;
3. რომელშიც გაზომილია მარტო გვერდები;
4. რომელშიც გაზომილია ადმატებები.

76. თეოდოლიტი T1 გამოიყენება კუთხეების გასაზომად:

1. 1 და 2 კლასებში;
2. 2 და 3 კლასებში;
3. 3 და 4 კლასებში;
4. 4 კლასში და 1 თანრიგში.

77. მიწისქვეშა ცენტრების კონსტრუქცია დამოკიდებულია:

1. ნიადაგზე და მექანიზაციაზე;
2. გაყინულობის სიღრმეზე;
3. ნიადაგზე, მექანიზაციაზე და გაყინულობის სიღრმეზე;
4. მისასვლელ გზებზე.

78. სახელმწიფო გეოდეზიურ ქსელებში მიმართულებები იზომება:

1. წრიული ილეთების ხერხით;
2. ილეთების ხერხით;
3. განმეორების ხერხით;
4. ყველა კომბინაციის ხერხით.

79. 1 კლასის სანიველო ქსელებში გამოიყენება:

1. ნიველირი HB1;
2. ნიველირი H3K, Ni007;
3. ნიველირი H1, H2;
4. ნიველირი H05, Ni002.

80. 1 კლ. სანიველო სელის საშ. კვ. შეცდომა 1კმ. სვლაზე უდრის:

1. 1.0 მმ;
2. 2 მმ;
3. 3 მმ;
4. 5 მმ.

81. ნიველირზე კომპენსატორი:

1. იღებს ანათვლებს ლარტყაზე;
2. ხრის მზერის სხივს;
3. ზომავს მანძილს;
4. მოჰყავს მზერის სხივი თარაზულ მდგომარეობაში.

82. რეფრაქცია იწვევს შეცდომას:

1. ანათვალში ლარტყაზე;
2. მიკრომეტრის ანათვალში;
3. დამიზნებაში;
4. უტოლობის გაზომვაში.

83. რას გვაძლევს ინვარის ლარტყის სკალის კომპარირება:

1. მეტრის სიგრძის შესწორებას;
2. ქუსლების სხვაობას;
3. ლარტყის დახრილობის შესწორებას;
4. მიკრომეტრის შესწორებას.

84. რომელი ამათვანი შეისწავლის გეოინფორმაციული სისტემების და ტექნოლოგიების მუშაობის პრაქტიკულ მეთოდებს:

1. ზოგადი გეოინფორმატიკა;
2. გამოყენებითი გეოინფორმატიკა;
3. სპეციალური გეოინფორმატიკა;
4. სწორია სამივე.

85. რომელი მოდელი ასახავს პარამეტრების და სტრუქტურების ცვალებადობას დროში:

1. სტატიკური მოდელები;
2. დინამიკური მოდელები;
3. კვაზიდინამიკური მოდელები;
4. არცერთი.

86. რა განსაზღვრავს სივრცით ობიექტებს შორის კავშირის არსებობას და მათ ტიპებს:

1. არატოპოლოგია;
2. ტოპოლოგია;
3. ვექტოროზაცია;

4. სკანირება.

87. რომელ ფუნქციას ასრულებს რუკა, როგორც ინფორმაციის მატარებელი:

1. პოზიციური;
2. ვექტორული;
3. ინფორმაციული;
4. რასტრული.

88. ატრიბუტულ მონაცემთა წარდგენის რამდენი ფორმა არსებობს:

1. 3;
2. 4;
3. 5;
4. 7.

89. რა ეწოდება მონაცემთა კომპიუტერზე დამუშავების კოდირებას:

1. მონაცემთა ფორმატი;
2. მონაცემთა მოდელი;
3. მონაცემთა ფორმა;
4. მონაცემთა ბაზა.

90. რომელ მონაცემებს ეწოდება საობიექტო:

1. სივრცითი;
2. რასტრული;
3. ვექტორული;
4. დროითი.

91. რამდენი ხელფონური თანამგზავრი გამოიყენება GPS-ს გამოყენებისას:

1. 19;
2. 21;
3. 23;
4. 25.

92. რომელი წარდგენის ფორმა პასუხობს შეკითხვაზე “სად იმყოფება ობიექტი”:

1. რასტრული ტოპოლოგიური;
2. ვექტორული ტოპოლოგიური;
3. რასტრული არატოპოლოგიური;
4. ვექტორული არატოპოლოგიური.

93. რომელი მონაცემები მიიღება გამოსავალ ობიექტზე გაზომვების ან დაკვირვებების საფუძველზე:
1. მეორადი;
 2. პირველადი;
 3. მუდმივი;
 4. უნიფიცირებული.
94. რომელია რეალური სამყაროს ობიექტების 3 ძირითადი მახასიათებელი:
1. ადგილის, დროითი და თემატური;
 2. თემატური, კოორდინატული და სივრცითი;
 3. დროითი, სივრცითი და თემატური;
 4. სივრცითი, აქტუალური და დროითი.
95. რომელი მონაცემებია საველე ხასიათის:
1. სივრცითი;
 2. რასტრული;
 3. ვექტორული;
 4. დროითი.
96. რას უდრის სიზუსტე დიფერენცირების რეჟიმის დროს:
1. 6-10 მ.
 2. 1-2 მ.
 3. 1 სმ.
 4. 0.5 სმ.
97. რომელი მათგანი განსაზღვრავს ობიექტის განლაგებას დადგენილ კოორდინატთა სისტემაში:
1. სივრცითი;
 2. დროითი;
 3. თემატური;
 4. ადგილობრივი.
98. რომელი რუკა იძლევა ინფორმაციას ობიექტის ზუსტი განლაგებისა და ზომების შესახებ:
1. უნიფიცირებული;
 2. პოზიციური;
 3. ატრიბუტული;
 4. სივრცითი.

99. რომელი სახის გადაღება ემსახურება ადამიანის თვალისთვის უხილავი გამოსახულების გადაყვანას ხილვად დიაპაზონში:

1. ინფრაყვითელი;
2. ინფრამწვანე;
3. ინფრალურჯი;
4. ინფრაწითელი.

100. რომელი მონაცემები მიიღება პირველადი მონაცემების დამუშავებით:

1. მეორადი;
2. მუდმივი;
3. უნიფიცირებული;
4. ტექნოლოგიური.

101. რას წარმოადგენს უნიფიცირებული მონაცემები:

1. ინფორმაციის შეგროვების საფუძვლებს;
2. ინფორმაციის დამუშავების საფუძვლებს;
3. ინფორმაციის კოპირების საფუძვლებს;
4. ინფორმაციის გადაცემის საფუძვლებს.

102. რა ეწოდება სხვადასხვაგვაროვან მონაცემთა დაყვანის პროცედურას ერთგვაროვანზე:

1. გამოსავალი;
2. გამოყოფა;
3. უნიფიცირება;
4. ასოცირება.

103. რომელი მახასიათებლები მიეკუთვნება კოორდინატულ ან პოზიციურ კლასს:

1. ადგილობრივი;
2. თემატური;
3. დროითი;
4. სივრცითი.

104. რომელი მახასიათებლები მიეკუთვნება ატრიბუტებს:

1. სივრცითი;
2. თემატური;
3. ადგილობრივი;
4. სამივე.

105. რა ეწოდება გამაერთიანებელ მოდელს:

1. ტექნოლოგიური;
2. ასოციაციური;
3. ინფორმაციული;
4. გარდაქმნილი.

106. რას შეისწავლის გრაფიმეტრია:

1. მეცნიერება დედამიწის წარმოშობის შესახებ;
2. მეცნიერება დედამიწის აგებულების შესახებ;
3. მეცნიერება დედამიწის ქერქის წონასწორობის შესახებ;
4. მეცნიერება სიმძიმის ძალის გაზომვების და გაზომვების შედეგების გამოყენების შესახებ.

107. მსოფლიო მიზიდულობის კანონში:

1. მიზიდულობის ძალა მასების ნამრავლის პირდაპირ პროპორციულია და მათ შორის მანძილის კვადრატის უკუპროპორციულია;
2. ძალა მასების ნამრავლის უკუპროპორციულია;
3. ძალა მანძილის კვადრატის პირდაპირ პროპორციულია;
4. გრავიტაციული მუდმივას მნიშვნელობა დამოკიდებულია თუ არა ნივთიერების გვარობაზე.

108. რა არის სიმძიმის ძალა:

1. სიმძიმის ძალა არის მიზიდულობისა და ცენტრიდანული ძალების ტოლქმედი;
2. მიზიდულობისა და ცენტრიდანული ძალების ჯამი;
3. მიზიდულობისა და ცენტრიდანული ძალების სხვაობა;
4. სიმძიმის ძალა მხოლოდ მიზიდულობის ძალაა.

109. სიმძიმის ძალის გასაზომად გამოიყენება:

1. გრაფიმეტრები;
2. მაგნიტომეტრები;
3. სეისმომეტრები;
4. ელექტრომეტრები.

110. როგორ იცვლება სიმძიმის ძალა დედამიწის ზედაპირზე:

1. სიმძიმის ძალა მცირდება ეკვატორიდან პოლუსებისაკენ;
2. იცვლება განედის მიხედვით და იზრდება ეკვატორიდან პოლუსებისაკენ;
3. იზრდება გრინვიჩის მერიდიანიდან აღმოსავლეთით;
4. მცირდება გრინვიჩის მერიდიანიდან აღმოსავლეთით.

111. რას ნიშნავს დედამიწის ქერქის წონასწორობა ანუ იზოსტაზია:
1. სწორი დედამიწის ქერქის წონასწორობის პრაქტის ჰიპოთეზა;
 2. სწორი დედამიწის ქერქის წონასწორობის ერის ჰიპოთეზა;
 3. ორივე ერთად;
 4. ვენინგ-მეინესის ჰიპოთეზა.
112. რას ეწოდება შვეული ხაზის ფარდობითი ანუ ასტრონომიულ-გეოდეზიური გადახრა:
1. კუთხე გეოიდსა და რეფერენც-ელიფსოიდის მიმართ დაშვებულ ნორმალებს შორის;
 2. კუთხე ფიზიკურ და რეფერენც-ელიფსოიდის მიმართ დაშვებულ ნორმალებს შორის;
 3. კუთხე ფიზიკურ და ელიფსოიდის მიმართ დაშვებულ ნორმალებს შორის;
 4. კუთხე ფიზიკურ ზედაპირსა და გეოიდის მიმართ დაშვებულ ნორმალებს შორის;
113. კლეროს თეორემით დამტკიცდა, რომ გრავიმეტრიული მონაცემებით შეიძლება დედამიწის ფორმის დადგენა:
1. სიმძიმის ძალის გაზომვების საფუძველზე შეიძლება დედამიწის ფორმის დადგენა;
 2. სიმძიმის ძალის გაზომვებით არ შეიძლება დედამიწის ფორმის დადგენა;
 3. სხვა გეოფიზიკური გაზომვებით თუ შეიძლება დედამიწის შეკუმშულობის α კოეფიციენტის მონახვა;
 4. საჭიროა თუ არა მაგნიტური მონაცემები ამ საკითხის გადასაწყვეტად.
114. რას ნიშნავს სიმძიმის ძალის პერიოდული ვარიაცია:
1. მზის მიერ გამოწვეული სიმძიმის ძალის ვარიაცია;
 2. მთვარის მიერ გამოწვეული სიმძიმის ძალის ვარიაცია;
 3. მთვარისა და მზის მიერ გამოწვეული ვარიაცია;
 4. სხვა კოსმოსური სხეულებით გამოწვეული ეფექტი.
115. რა დროს არის საჭირო შვეულის გადახრის გათვალისწინება გეოდეზიურ ნიველობაში:
1. იმ უბანზე, სადაც ნიველობა ტარდება სიმძიმის ძალა ცვალებადია;
 2. იმ უბანზე, სადაც ნიველობა მიმდინარეობს სიმძიმის ძალა მუდმივია;
 3. თუ ტარდება მეორე და მესამე კლასის ნიველირება;

4. თუ ნიველირება ტარდება დაბლობ რაიონებში.

116. რას ნიშნავს გრავიმეტრიული აგეგმვის ტოპოგრაფიულ-გეოდეზიური უზრუნველყოფა:

1. გრავიმეტრიული სამუშაოების დაწყებამდე უნდა ჩატარდეს პუნქტების სიმაღლეების და გეოგრაფიული კოორდინატების განსაზღვრა;
2. უნდა ჩატარდეს მხოლოდ სიმაღლეების განსაზღვრა;
3. უნდა ჩატარდეს მხოლოდ გეოგრაფიული კოორდინატების განსაზღვრა;
4. უნდა განისაზღვროს შვეული ხაზის გადახრა.

117. სიზუსტის მიხედვით კლასიფიცირებას ექვემდებარება მხოლოდ:

1. ტაქომეტრები, ეკერები და ბარომეტრები;
2. კიპრეკელები, ეკლიმეტრები და ბაფთები;
3. თეოდოლიტები, ნიველირები და მანძილმზომები;
4. მიკრობარონიველირები და პროფილოგრაფები.

118. ზუსტი ნიველირების კატეგორიას მიეკუთვნება ისეთები, რომელთა სიზუსტეა:

1. 1 მმ-მდე 1 კმ ორმაგ სვლაზე;
2. 1 მმ-დან – 5 მმ-მდე;
3. 6 მმ-მდე;
4. 10 მმ-ზე მეტი.

119. გეოდეზიურ ხელსაწყოთა პარამეტრების გადახრა ქვედა ზღვარის მიმართ არ უნდა აღემატებოდეს ნომინალური მნიშვნელობის:

1. 5%;
2. 7%;
3. 2%;
4. 10%.

120. შებრუნებულ გამოსახულებას გვაძლევს:

1. ავტოკოლიმაციური ჭოგრი;
2. ასტრონომიული ჭოგრი;
3. შიგა ფოკუსგაწყობიანი ჭოგრი;
4. ნებისმიერი არა ასტრონომიული ჭოგრი.

121. გეოდეზიურ ხელსაწყოში გამოსახულებას ჰქმნის:

1. ოკულარი;
2. დიაფრაგმა;
3. ობიექტივი;
4. ბლენდა.

122. ნახევრადშებრუნებულ გამოსახულებას იძლევა:

1. ერთწახნაგიანი პრიზმა;
2. ორწახნაგიანი პრიზმა;
3. სამწახნაგიანი პრიზმა;
4. პენტაპრიზმა.

123. მრუდხაზოვან სკალას ეწოდება:

1. ნონიუსი;
2. ვერნიერი;
3. ლიმბი;
4. ალიდადა.

124. ლიმბისათვის აუცილებელია:

1. დანაყოფთა ტოლობა;
2. სკალის, ნომინალური სიგრძისა და საერთო სიგრძის ტოლობა;
3. შესაბამისი კვესურების სიგრძეების ტოლობა;
4. დანაყოფთა სისქე.

125. მექანიკური ამთვლელი მოწყობილობაა:

1. მიკროსკოპ-მიკრომეტრი;
2. ვერნიერი;
3. ოპტიკური მიკრომეტრი;
4. კრემალიერა.

126. მრუდი ხაზების სისტემას, რომელიც ჩანს სამზერი მოწყობილობის ხილვადობის არეში, ეწოდება:

1. გისტოგრამა;
2. დიაგრამა;
3. ნომოგრამა;
4. ვიდეოგრამა.

127. მარედუცირებელ მოწყობილობას, აგებულს ძაფთაშორის მანძილების ოპტიკურ-მექანიკური რეგულირების პრინციპზე – ეწოდება:

1. ტანგენტური;
2. ფრიქციული;
3. ნომოგრამული;
4. პროგრამული.

128. სითხიან თარაზოს, რომლის ამჟღავნების შიდა ზედაპირი ტოროიდალურია, ეწოდება:

1. რევერსიული;
2. მრგვალი;
3. ცილინდრული;
4. კონტაქტური.

129. კომპენსატორის სტაბილიზირებისათვის გამოიყენება:

1. დემპფერირება;
2. მექანიკური დამუხრუჭება;
3. იძულებითი დაწინარება;
4. გათიშვა.

130. საზომ საშუალებათა დანიშნულებისადმი შესაბამისობა დგინდება ხელსაწყოს:

1. შემოწმებით;
2. ატესტაციით;
3. გამოკვლევით;
4. დათვალიერებით.

131. ტაქომეტრის შემოწმებისას არ ტარდება:

1. ალიდადის ექსცენტრისიტეტის დადგენა;
2. სამზერი მილის ბრუნვის ღერძის დახრის შემოწმება;
3. შვეული წრედის ნულ ან ზენიტის ადგილის შემოწმება;
4. შვეულის შემოწმება.

132. თარაზოიანი ნიველირების შემოწმებისას არ ტარდება:

1. დასაყენებელი თარაზოების შემოწმება და იუსტირება;
2. ძაფთა ბადის დაყენების სისწორის შემოწმება;
3. ცილინდრული თარაზოს ნულ ადგილის დადგენა;
4. ცილინდრული თარაზოს დაყენების სისწორის შემოწმება.

133. კომპენსატორიანი ნიველირების შემოწმებისას არ ტარდება:

1. კომპენსატორის მუშაობის შემოწმება;
2. ცილინდრული თარაზოს შემოწმება;
3. ჭოგრის გადაფოკუსირებისას სამზერი ღერძის გადანაცვლების შემოწმება;
4. სადგურზე აღმატების განსაზღვრის ცდომილების დადგენა.

134. ოპტიკური მანძილმზომების შემოწმებისას არ ტარდება:

1. სამანძილმზომო კვანძების მუშაობის უნარიანობის შემოწმება;
2. ლარტყის ვიზირის დაყენების სიზუსტის დადგენა;
3. ლარტყის ნულ ადგილის დადგენა;
4. მანძილმზომის კოეფიციენტის დადგენა.

135. კიპრეგელების შემოწმებისას არ ტარდება:

1. ძაფთა ბადის დაყენების სისწორის შემოწმება;
2. შვეული წრედის ნულ ადგილის დადგენა;
3. კოლიმაციური ცდომილების დადგენა;
4. პარალაქსის შემოწმება.

136. ელექტრონული ტაქეომეტრის შემოწმებისას არ ტარდება:

1. კომპენსატორის მუშაობის დიაპაზონისა და ცდომილების დადგენა;
2. თარაზული კუთხის გაზომვის ცდომილების დადგენა;
3. შვეული წრედის ნულ ადგილის დადგენა;
4. ვერტიკალური კუთხის გაზომვის ცდომილების დადგენა.

137. კარტოგრაფიულ პროექციაში აგებულ დედამიწის ზედაპირის გამოსახულებას, რომელიც გვიჩვენებს ბუნებრივი და ხელოვნური ობიექტების კონტურებს, ეწოდება:

1. გეოგრაფიული რუკა;
2. ტოპოგრაფიული რუკა;
3. რასტრული რუკა;
4. ვექტორული რუკა.

138. სახს, რომელსაც ჰქმნის დედამიწის ზედაპირზე ორივე პოლუსზე გამავალი სიბრტყე, ეწოდება:

1. პარალელი;
2. მერიდიანი;
3. ეკვატორი;
4. ალმუკანტარანტი.

139. ელიფსოიდი ეწოდება:

1. სამგანზომილებიან სხეულს მიღებულს ელიფსის ბრუნვით მისი დიდი ღერძის ირგვლივ;
2. ორგანზომილებიან ფიგურას მიღებულს ელიფსის ბრუნვით მის მცირე ღერძის ირგვლივ;
3. სამგანზომილებიან სხეულს მიღებულს ელიფსის ბრუნვით მისი მცირე ღერძის ირგვლივ;

4. ორგანზომილებიან ფიგურას მიღებულს ოვალის ბრუნვით მისი მცირე ღერძის ირგვლივ.

140. აზიმუტური პროექცია ეწოდება:

1. პროექციას, რომელშიც დედამიწის ზედაპირი გეგმილდება წარმოდგენით ცილინდრზე;
2. პროექციას, რომელშიც დედამიწის ზედაპირი გეგმილდება წარმოდგენით მხეხ ან მკვეთ სიბრტყეზე;
3. პროექციას, რომელშიც დედამიწის ზედაპირი გეგმილდება წარმოდგენით მკვეთ ცილინდრზე;
4. პროექციას, რომელშიც დედამიწის ზედაპირი გეგმილდება წარმოდგენით მხეხ ცილინდრზე;

141. კარტოგრაფიული პროექცია ეწოდება:

1. ადგილის კოორდინატთა სისტემატიურ გარდაქმნას კუთხური კოორდინატებიდან სფერულ კოორდინატებში;
2. ურთიერთ მართობი ხაზების სიმრავლეს სიბრტყეზე;
3. ადგილის კოორდინატთა სისტემატიურ გარდაქმნას კუთხური კოორდინატებიდან ბრტყელ კოორდინატებში;
4. ურთიერთ მართობი ხაზების სიმრავლეს სფეროზე;

142. გრიდი ეწოდება:

1. ურთიერთ მართობი ხაზებით შედგენილ ბადეს;
2. ურთიერთ პარალელური ვერტიკალური ხაზების სისტემას;
3. დაგეგმილებულ კოორდინატთა სისტემის ზოგი კოორდინატის შესაბამისი ხაზებით შედგენილ ბადეს;
4. რუკის ცალკეულ ნაწილს.

143. სწორ ხაზს მერკატორის პროექციაში ეწოდება:

1. ორთოდრომია;
2. ლოქსოდრომია;
3. მიმართულება;
4. გეზი.

144. ბადე, რომელიც გამოიყენება პარალელებისა და მერიდიანების გამოსახვისათვის:

1. კარტოგრაფიული ბადე;
2. კარტოგრაფიული პროექცია;
3. ტოლკუთხა პროექცია;
4. გაუსის პროექცია.

145. გაუს-კრიუგერის პროექციაში:

1. მიმართულება არ იცვლის თავის მნიშვნელობას;
2. ცილინდრის ორიენტირება ეკვატორის გასწვრივაა;
3. მიმართულება იცვლის თავის მნიშვნელობას;
4. ცენტრალური მერიდიანის გასწვრივ დამახინჯებები მაქსიმალურია.

146. სტერეოგრაფიული პროექცია:

1. ტოლდიდია;
2. ნებისმიერია;
3. ტოლკუთხაა;
4. ექვივალენტურია.

147. საქართველოში 1:1 000 000 ტოპოგრაფიული რუკების ნომენკლატურული რიგი შემდგენაირია:

1. სვეტის სიგანე 6°, ნუმერაცია 1-დან 60-მდე; სარტყლის სიმაღლე 8°, აღნიშვნა C-დან X-მდე ლიტერებით;
2. სვეტის სიგანე 3°, ნუმერაცია 1-დან 120-მდე; სარტყლის სიმაღლე 4°, აღნიშვნა A-დან Y-მდე;
3. სვეტის სიგანე 6°, ნუმერაცია 1-დან 60-მდე; სარტყლის სიმაღლე 8°, აღნიშვნა C-დან X-მდე (I-სა და O-ს გარდა);
4. სვეტის სიგანე 6°, ნუმერაცია 1-დან 30-მდე; სარტყლის სიმაღლე 4°, აღნიშვნა A-დან Y-მდე.

148. საქართველოში 1:25 000 ტოპოგრაფიული რუკების ნომენკლატურის დასადგენად:

1. 1:1 000 000 რუკის ფურცელს ყოფენ 1446 ნაწილად, აღნიშვნა ხდება სვეტისა და რიგის ნომრების ერთობლიობით;
2. 1:50 000 რუკის ფურცელს ყოფენ 4 ნაწილად, აღნიშვნა ხდება a, ბ, B, r;
3. 1:100 000 რუკის ფურცელს ყოფენ 144 ნაწილად, აღნიშვნა ხდება 1-დან 144-დმე;
4. 1:1 000 000 რუკის ფურცელს ყოფენ 36 ნაწილად, აღნიშვნა ხდება I-დან XXXVI-მდე.

149. საქართველოში 1:10 000 ტოპოგრაფიული რუკების ნომენკლატურის დასადგენად:

1. 1:25 000 რუკის ფურცელს ყოფენ 4 ნაწილად, აღნიშვნა ხდება a, b, c, d;
2. 1:10 000 რუკის ფურცელს ყოფენ 64 ნაწილად, აღნიშვნა ხდება a, b, c, d;
3. 1:50 000 რუკის ფურცელს ყოფენ 16 ნაწილად, აღნიშვნა ხდება a, b, c, d;

4. 1:100 000 რუკის ფურცელს ყოფენ 144 ნაწილად, აღნიშვნა ხდება I-დან 144-მდე.

150. პარალელის რკალის სიგრძე იანგარიშება ფორმულით:

1. $\Pi = N \cdot \cos \varphi \cdot l$;
2. $\Pi = N \cdot \sin \varphi \cdot l$;
3. $\Pi = N \cdot \cos \lambda \cdot l$;
4. $\Pi = N \cdot \sin \lambda \cdot l$.

151. პროექციის ელემენტების დამახინჯების გრაფიკული გამოსახვა ხდება:

1. დამახინჯებათა ელიფსით;
2. დამახინჯებათა სამკუთხედით;
3. დამახინჯებათა ოვალით;
4. დამახინჯებათა წრედით.

152. პირდაპირ ცილინდრულ პროექციებში მერიდიანები გამოისახება:

1. სწორი პარალელური ხაზებით;
2. მრუდი ხაზებით;
3. კონცენტრული წრეხაზებით;
4. ექსცენტრული წრეხაზებით.

153. კონუსურ პროექციებში პარალელები გამოისახება:

1. ექსცენტრული წრეხაზებით;
2. სწორი ხაზებით;
3. ერთცენტრიანი წრეხაზების რკალებით;
4. მრუდე ხაზებით.

154. აზიმუტურ პროექციებში მერიდიანები გამოისახება:

1. პარალელური ხაზებით;
2. ირიბი პარალელური ხაზებით;
3. კონცენტრული მრუდებით;
4. ერთ წერტილში თავმოყრილ სწორებით.

155. ცენტრალურ პროექციებში პარალელები გამოისახება:

1. არაპარალელური მრუდებით;
2. ექსცენტრული მრუდებით;
3. პარალელური ხაზებით;
4. მრუდე ხაზებით.

156. დროს, რომლის განმავლობაში აეროფოტოაპარატის ობიექტივი ღიაა, ეწოდება:

1. ოპოზიცია;
2. ექსპოზიცია;
3. ექსპედიცია;
4. პოზიცია.

157. აეროსურათის მიღებისას გამოიყენება:

1. სურათის ტრანსფორმირება;
2. სურათის გამომჟღავნება;
3. სურათის რეტუშირება;
4. სურათის გაფუჭება.

158. აეროსურათებზე კონტურებისა და საგნების ამოცნობას ეწოდება:

1. კოდირება;
2. დეშიფრირება;
3. დეკომპენსაცია;
4. დეპროექტირება.

159. რედუქცია ნიშნავს:

1. მასშტაბზე დაყვანას;
2. სიმეტრიას;
3. დამახინჯებას;
4. გადახრას.

160. საერთო კონტურებით აეროსურათების მონტაჟს ეწოდება:

1. ფოტოსურათი;
2. ფოტოგრაფირება;
3. ფოტოგეგმა;
4. ფოტოსქემა.

161. ფოტოტრანსფორმატორი გამოიყენება:

1. გეგმურ-სასიმაღლო აეროსურათებისას;
2. ვერტიკალური აეროსურათებისას;
3. გეგმური აეროსურათებისას;
4. სასიმაღლო აეროსურათებისას;

162. აეროსურათების გრძივი გადაფარვა დაახლოებით უდრის:

1. 10%-ს;
2. 30%-ს;

3. 60%-ს;
4. 90%-ს.

163. ფრენის სიმაღლეს ითვლიან ფორმულით:

1. $H_{\phi} = f_n \cdot m$;
2. $H_{\phi} = W \cdot L_s$;
3. $H_{\phi} = b \cdot f_k$;
4. $H_{\phi} = N \cdot b$.

164. ქარის მიერ თვითმფრინავის ფრენის მიმართულების შეცვლას უწოდებენ:

1. გეგმიურ შეცვლას;
2. ხაზოვან გადახრას;
3. კუთხურ გადახრას;
4. გეგმიურ გადახრას.

165. აეროფოტოკამერის ოპტიკური ღერძი იგივეა, რაც:

1. აეროფოტოკამერის ფოკუსური მანძილი;
2. სურათის მთავარი წერტილი;
3. სურათის მთავარი სხივი;
4. ფოკუსური მანძილი.

166. სურათის შიგა ორიენტირების ელემენტები ეწოდებათ იმ ელემენტებს, რომლითაც განვსაზღვრავთ:

1. S – პროექციას;
2. P – სურათის სიბრტყეს;
3. O – მთავარ წერტილს;
4. S – პროექციის ცენტრის მდებარეობას P სიბრტყის მიმართ.

167. სურათის გარე ორიენტირების ელემენტებია:

1. f_k ფოკუსური მანძილი და მთავარი წერტილი;
2. P სიბრტყე და S პროექციის ცენტრი;
3. α_x სურათის გრძივი დახრის კუთხე ω -განივი დახრის კუთხე X-სურათის შემობრუნების კუთხე;
4. a, b, c წერტილები.

168. გეგმიური აეროგადაღება ეწოდება აეროგადაღებას, რომლის დროსაც, აეროფოტოკამერის ოპტიკური ღერძი გადახრილია შვეული მდგომარეობიდან არა უმეტეს:

1. 3° ;
2. 5° ;

3. 7° ;
4. 10° .

169. აეროსურათების გეგმური მიზმის დროს განისაზღვრება:

1. x, y, z სივრცითი კოორდინატები;
2. მხოლოდ z სიმაღლეები;
3. x და y ბრტყელი მართკუთხა კოორდინატები
4. ამონაცნობი წერტილები.

170. აეროსურათების ტრანსფორმირებისათვის საკმარისია:

1. 1 – სატრანსფორმაციო წერტილი;
2. 2 – სატრანსფორმაციო წერტილი;
3. 3 – სატრანსფორმაციო წერტილი;
4. 4 – სატრანსფორმაციო წერტილი.

171. კონტურულ კომბინირებული აგეგმვისას გამოისახება:

1. მხოლოდ რელიეფი;
2. მხოლოდ კონტურები;
3. სიტუაცია და ნიშნულები;
4. რელიეფი და კონტურები.

172. რამდენი ჰექტარი ფართობი უჭირავს საქართველოს ტერიატორიას?

1. 7628.4 ათასი ჰექტარი;
2. 6949.4 ათასი ჰექტარი;
3. 8950.4 ათასი ჰექტარი;
4. 9984.6 ათასი ჰექტარი.

173. რამდენი ჰექტარი ფართობი უკავია სასოფლო-სამეურნეო სავარგულებს საქართველოში?

1. 3023.6 ათასი ჰა (სამი მილიონ ოცდა სამი ათას ექვსასი ჰექტარი);
2. 4130.44 ათასი ჰა (ოთხი მილიონ ას ოცდაათი ათას შვიდასი ჰექტარი);
3. 2550.4 ათასი ჰა (ორიმილიონ ხუთას ორმოცდაათი ათას ოთხასი ჰექტარი);
4. 9483.5 ათასი ჰა (ცხრა მილიონ ოთხასოთხმოცდასამი ათას ხუთასი ჰექტარი).

174. რამდენი ჰექტარი ფართობი უკავია სახნავ მიწას საქართველოში?

1. 798.6 ათასი ჰექტარი;
2. 800.0 ათასი ჰექტარი;
3. 850.0 ათასი ჰექტარი;
4. 900.0 ათასი ჰექტარი.

175. რამდენი ჰექტარი ფართობი უკავია მრავალწლიან ნარგავებს საქართველოში?

1. 264.6 ათასი ჰა;
2. 350.0 ათასი ჰა;
3. 220.0 ათასი ჰა;
4. 310.5 ათასი ჰა.

176. რატომაა მიწა წარმოების ძირითადი საშუალება?

1. იმიტომ, რომ ის წარმოების პროცესში მონაწილეობს რამოდენიმეჯერ;
2. იმიტომ, რომ მიწაზე მოჰყავთ სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტები მრავალჯერ;
3. იმიტომ, რომ მიწა წარმოების პროცესში მონაწილეობს ყოველ წელიწადს;
4. იმიტომ, რომ მას ადამიანი ამუშავებს.

177. რა ფუნქციას ასრულებს მიწა ეროვნულ მეურნეობაში?

1. მომპოვებელ მრეწველობაში მიწა გამოდის როგორც საოპერაციო ბაზისი და თავისებური საწყობი; გადამამუშავებელ მრეწველობაში, როგორც საოპერაციო ბაზისი და საძირკველი ფუნდამენტი; სოფლის მეურნეობაში გასვლის, როგორც წარმოების ძირითადი ფაქტორი შრომის საგანი და იარაღი;
2. მომპოვებელ მრეწველობაში მიწა გამოდის, როგორც საოპერაციო ბაზისი შრომის იარაღი და საგანი, გადამამუშავებელ მრეწველობაში იგივეა საოპერაციო ბაზისი და ფუნდამენტი; სოფლის მეურნეობაში როგორც ერთწლიანი კულტურების თესვა-მოყვანის აუცილებელი პირობა და შრომის საგანი;
3. მომპოვებელ მრეწველობაში მიწა გადის როგორც საოპერაციო ბაზისი თავისებური საწყობი, გადამამუშავებელ მრეწველობაში, როგორც საოპერაციო ბაზისი და ფუნდამენტი; სოფლის მეურნეობაში, როგორც შრომის იარაღი და ერთწლიანი კულტურების თესვა-მოყვანის საშუალება;
4. ეროვნულ მეურნეობაში მიწა ფუნქციას არ ასრულებს.

178. რა არია ნიადაგის ნაყოფიერება?

1. ნაყოფიერება არის ნიადაგის უნარი ;
2. ნიადაგის ნაყოფიერება არის მისი უნარი;
3. ნიადაგის ნაყოფიერება არის მისი თვისება უზრუნველყოს მომპოვებელი;
4. ნიადაგის ნაყოფიერება არის პირობითი თვისება.

179. რა ფაქტორები წარმოქმნის ნიადაგის ბუნებრივ ნაყოფიერებას?

1. ბუნებრივი პირობები – სითბო, სიცივე, ქარების მოძრაობა, დედაქანების დაშლა ერთი ადგილიდან მეორეზე გადაადგილება, მცენარეული საფარის და ცხოველების ლპობა;
2. ბუნებრივი პირობები – მეწყერი, ღვარცოვი, ნიადაგის ეროზია, ნიადაგის კარგად დამუშავების ხერხები, მცენარეული საფარის ლპობა;
3. ნიადაგის ბუნებრივი ნაყოფიერება იქმნება, მზის სითბური ენერგიის, მავნე ქარების და თოვლის საფარის გავლენით ასევე ნიადაგის აგრო ვადებში დამუშავების საშუალებით;
4. ბუნებრივი პირობები-მიწისძვრა, ქარიშხალი, წყალდიდობა.

180. რა ფაქტორების გავლენით წარმოიქმნება ნიადაგის ეკონომიკური ანუ ეფექტური ნაყოფიერება?

1. კაპიტალის დახარჯვის შედეგად;
2. კაპიტალის დაზოგვის შედეგად;
3. კაპიტალის დაგროვების შედეგად;
4. კაპიტალის უქონლობა.

181. რა შედეგის წარმოების საშუალებებში?

1. შრომის საშუალება და შრომის საგანი;
2. შრომის იარაღები;
3. შრომითი რესურსები;
4. შრომის ანაზღაურება.

182. საადგილმამულო ურთიერთობის არსი:

1. საადგილმამულო ურთიერთობა არის ურთიერთობა ადამიანებს შორის დაკავშირებული მიწების გამოყენებასთან;
2. საადგილმამულო ურთიერთობა არის ურთიერთობა ადამიანებს შორის დაკავშირებული მიწების დამუშავებასთან და სასოფლო-სამეურნეო პროექტების წარმოებასთან;
3. საადგილმამულო ურთიერთობა არის ურთიერთობა ადამიანებს შორის დაკავშირებული მხოლოდ მიწების ყიდვა-გაყიდვასთან და იჯარით გაცემასთან;
4. საადგილმამულო ურთიერთობა არის მხოლოდ ადამიანების ურთიერთობა.

183. დიფერენცირებული რენტის არსი:

1. დიფერენცირებული რენტა არის დამატებითი მოგება, რომელიც იქმნება ნებისმიერი წარმოების სფეროში, სადაც საშუალოზე უკეთესი პირობებია, განსაკუთრებით მიწათმოქმედებაში. ანუ განსხვავებაა პროდუქციის წარმოების ინდივიდუალურ ფასსა და წარმოების იმ ფასს შორის, რომელიც განისაზღვრება უცუდესი მიწის ნაკვეთზე წარმოების პირობებით;
2. დიფერენცირებული რენტა არის დამატებითი მოგება, რომელიც იქმნება სასოფლო-სამეურნეო წარმოებაში, სადაც ცუდზე უკეთესი პირობებია, განსაკუთრებით მემცენარეობაში. ანუ განსხვავებაა პროდუქციის წარმოების საბაზრო ფასსა და წარმოების იმ ფასს შორის, რომელიც განისაზღვრება საშუალო ხარისხის მიწის ნაკვეთზე წარმოების პირობებით;
3. დიფერენცირებული რენტა არის დამატებითი მოგება, რომელიც იქმნება სოფლის მეურნეობის სფეროში, სადაც საშუალოზე უკეთესი პირობებია, განსაკუთრებით მიწათმოქმედებაში. ანუ განსხვავებაა პროდუქციის წარმოების ინდივიდუალურ ფასსა და იმ ფასს შორის, რომელიც განისაზღვრება საშუალო ხარისხის მიწის ნაკვეთზე წარმოების პირობებით;
4. დიფერენცირებული რენტა ნიშნავს ზარალს.

184. რა არის აბსოლუტური რენტა?

1. აბსოლუტური რენტა არის ღირებულების ნამეტი (ნაჭარბი) საზოგადოებრივი წარმოების ფასს ზევით;
2. აბსოლუტური რენტა არის ღირებულების ნამეტი (ნაჭარბი) საბაზრო ფასს ზევით;
3. აბსოლუტური რენტა არის ღირებულების ნამეტი (ნაჭარბი) გასაყიდ ფასს ზევით;
4. აბსოლუტური რენტა არის ღირებულების ზარალს გასაყიდ ფასს ქვევით.

185. რა არის მონოპოლისტური რენტა?

1. მონოპოლისტური რენტა არის სხვაობა საბაზრო მონოპოლურ ფასსა და მის ღირებულებას შორის;
2. მონოპოლისტური რენტა არის სხვაობა პროდუქციის თვით ღირებულებასა და გასაყიდ ფასს შორის;
3. მონოპოლისტური რენტა არის სხვაობა პროდუქციის თვით ღირებულებასა და წმინდა შემოსავალს შორის;
4. მონოპოლისტური რენტა არის ჯამი პროდუქციის თვით ღირებულების და წმიდა აკლია შორის

186. ერთი და იმავე მიწის ნაკვეთზე რომელი უფრო მეტი შეიძლება იყოს საიჯარო ქირა თუ მიწის რენტა?

1. მიწის საიჯარო ქირა;
2. მიწის რენტა;
3. ყოველთვის ორივე თანაბარია;
4. არცერთი.

187. რას ნიშნავს მიწის ნაციონალიზაცია?

1. მიწის მთლიანი ფონდის გადასვლას სახელმწიფოს განკარგულებაში;
2. სასოფლო-სამეურნეო სავარგულების გადასვლას სახელმწიფოს საკუთრებაში;
3. ქვეყნის ძირითადი მიწის ფონდის გადასვლას სახელმწიფოს განკარგულებაში, საკარმიდამო მიწების დატოვებას სოფლის მშრომელებისათვის;
4. მიწის 1/3 ფონდის გადასვლას სახელმწიფო განკარგულებაში.

188. რომელ წელს ჩატარდა მიწების ნაციონალიზაცია საქართველოში?

1. 1921 წელს;
2. 1917 წელს;
3. 1920 წელს;
4. 1918 წელს.

189. ფეოდალურ საზოგადოებაში საადგილმამულო ურთიერთობა წარმოდგენილი იყო რენტის შემდეგი ფორმის სახით:

1. შრომამიგებითი, პროდუქტით და ფულით;
2. შრომამიგებითი და პროდუქტით
3. პროდუქტით და ფულით.
4. ფულით.

190. რამდენი სახის ნიადაგის ეროზიასაწინააღმდეგო ღონისძიება არსებობს?

1. ხუთი;
2. ექვსი;
3. ოთხი;
4. შეიდი.

191. რამდენი შემადგენელი ნაწილისაგან შედგება მიწის კადასტრი?

1. ოთხი;
2. სამი;
3. ხუთი;
4. ორი.

192. რამდენი სახისაა მიწათმოწყობა?

1. ორი;
2. სამი;
3. ერთი;
4. ოთხი.

193. რა დოკუმენტებს მოიცავს სამიწათმოწყობო პროექტის გრაფიკული ნაწილი?

1. საპროექტო გეგმას, სამუშაო ნახაზებს, სქემა-ნახაზებს, საილუსტრაციო ნახაზებს და დიაგრამებს;
2. საპროექტო გეგმას, სამუშაო ნახაზებს, ნაქარგებს, სქემა-ნახაზებს, საილუსტრაციო ნახაზებს და დიაგრამებს;
3. საპროექტო გეგმას, ნახაზებს, ნაქარგებს, სქემა-ნახაზებს და დიაგრამებს;
4. მხოლოდ სქემატურ ნახაზებს.

194. რამდენ ჰექტარ ფართობს მოიცავს ერთი კვადრატული კილომეტრი?

1. 100 ჰექტარს;
2. 10 ჰექტარს;
3. 1000 ჰექტარს;
4. 50 ჰექტარს.

195. რა ბუნებრივი პირობები უნდა გავითვალისწინოთ მიწათმოწყობის დროს?

1. ჰაერი, წყალი, ნიადაგი, რელიეფი, ფლორა, ფაუნა და მზის სითბური ენერჯია;
2. ჰაერი, წყალი, ნიადაგი, რელიეფი, ფაუნა, ცხოველები, მზის სითბური ენერჯია;
3. ჰაერი, წყალი, ნიადაგი, რელიეფი, ფლორა, მცენარეულობა, მზის სითბური ენერჯია;
4. ჰაერი, წყალი, რელიეფი, ადამიანის მოქმედება.

196. მიწის რა სავარგულები შედის სასოფლო-სამეურნეო სავარგულებში?

1. სახნავი, ნასვენნი, მრავალწლიანი ნარგავები, სათიბი და საძოვი;
2. სახნავი, ნასვენნი, ბუჩქნარი, ბაღი, ვენახი, სათიბი და საძოვი;
3. სახნავი, ნასვენნი, გზა, მრავალწლიანი ნარგავები, სათიბი და საძოვი;
4. სახნავი, ნასვენნი, ნაგებობები, ბაღი, ვენახი.

197. რა არის ნასვენნი მიწა?

1. ნასვენია მიწის ნაკვეთი, რომელიც წინათ გამოყენებული იყო სახნავად, დაწყებული გასული წლის შემოდგომიდან დღემდე არ მოხსნულა;
2. ნასვენია მიწის ნაკვეთი, რომელიც წინათ ისვენებდა ხუთი წელია არ მოხსნულა;
3. ნასვენია მიწის ნაკვეთი, რომელიც წინათ ისვენებდა და უკვე ორი წელია რაც არ მოხსნულა და გამოიყენება სათიბად;
4. ნასვენია მიწის ნაკვეთი, რომელიც უვარგისია გამოყენებისათვის.

198. რა არის სამიწათმოწყობო დაპროექტების ობიექტი?

1. სამიწათმოწყობო დაპროექტების ობიექტია მიწათსაკუთრების ან მიწათსარგებლობის ტერიტორიის ორგანიზაცია;
2. სამიწათმოწყობო დაპროექტების ობიექტია, მხოლოდ ბუნებრივი საკვებ-სავარგულების ტერიტორიის მოწყობა;
3. სამიწათმოწყობო დაპროექტების ობიექტია ახლად ასათვისებელი მიწების გამოვლენის და ტერიტორიის მოწყობის საკითხები;
4. სამიწათმოწყობო დაპროექტების ობიექტია სახელმწიფოს მთლიანი ტერიტორია.

199. რა არის სამიწათმოწყობო დაპროექტების საგანი?

1. სამიწათმოწყობო დაპროექტების საგანია ტერიტორიის ორგანიზაციის კანონზომიერებანი;
2. სამიწათმოწყობო დაპროექტების საგანია მემცენარეობის განვითარების პრობლემების შესწავლა, ანალიზი და განვითარების პერსპექტივების დადგენა;
3. სამიწათმოწყობო დაპროექტების საგანია სასოფლო-სამეურნეო წარმოების განვითარების საკითხები;
4. სამიწათმოწყობო დაპროექტების საგანია სახელმწიფო ტერიტორიის დაყოფა უბნებად.

200. ჩამოთვალეთ სადღეისო პრიორიტეტული ფორმის სასოფლო-სამეურნეო საწარმოები:

1. კოოპერატივი, ოჯახური მეურნეობა, შეზღუდული პასუხისმგებლობის საწარმო, ინდივიდუალური მეწარმე, სოლიდური პასუხისმგებლობის საწარმო, სააქციო საზოგადოება;
2. კოოპერატივი, ოჯახური მეურნეობა, შეზღუდული პასუხისმგებლობის საწარმო, სოლიდური პასუხისმგებლობის საწარმო, ინდემწარმე, საბჭოთა მეურნეობა, კოლმეურნეობა, სააქციო საზოგადოება;
3. კოოპერატივი, ოჯახური მეურნეობა, შ. პ. ს., სოლიდური პასუხისმგებლობის საწარმო, კოლმეურნეობა, ინდემწარმე, სააქციო საზოგადოება;
4. მხოლოდ სააქციო საზოგადოება.

201. რა სახის ნაკლოვანებანი შეიძლება გააჩნდეს მიწათსარგებლობას ან მიწათსაკუთრებას?

1. არარაციონალური ფართობი, სავარგულების არარაციონალური სტრუქტურა, ხარვეზიანობა, ჩაქსაქსულობა, შორს მიწიანობა, ტოპოგრაფიული ხარვეზიანობა, საზღვრების ეროზიასაშიში განლაგება;
2. არარაციონალური ფართობი, ნიადაგის არასწორად დამუშავება, ხარვეზიანობა, ჩაქსაქსულობა, შორს მიწიანობა, ტოპოგრაფიული ხარვეზიანობა, რთული რელიეფი, საზღვრების ეროზიასაშიში განლაგება;
3. არარაციონალური ფართობი, რთული რელიეფი, სავარგულების არარაციონალური სტრუქტურა, შორს მიწიანობა, საზღვრების

- ტეხილობა, ტოპოგრაფიული ხარვეზიანობა, საზღვრების
ეროზიასაშიში განლაგება;
4. ტოპო რუკების უქონლობა.

**202. რამდენი ლარია ერთი კვადრატული მეტრი არასასოფლო-სამეურნეო მიწის
სავარგულის საბაზრო ღირებულება:**

1. 0.24 ლარი;
2. 0.15 ლარი;
3. 0.70 ლარი;
4. 0.50 ლარი.

**203. რამდენი ლარია ერთი ჰექტარი მიწის ნორმატიული გადასახადი მცხეთის
რაიონში?**

1. 30 ლარი;
2. 70 ლარი;
3. 18 ლარი;
4. 50 ლარი.

204. რას ნიშნავს მიწების რეკულტივაცია?

1. დარღვეული, დაშლილი მიწების აღდგენა, ტექნიკური და ბიოლოგიური
საშუალებებით მათი სამეურნეო ბრუნვაში ჩართვას;
2. დარღვეული მიწების აღდგენას და სასოფლო-სამეურნეო
წარმოებისთვის გამოყენებას;
3. დარღვეული, დაშლილი მიწების აღდგენას და მხოლოდ სასოფლო-
სამეურნეო კულტურების გამოსაყვანად გამზადებას;
4. კულტურული ობიექტების მშენებლობა.

**205. რას ნიშნავს მიწების სასოფლო-სამეურნეო გამოყენების
პრიორიტეტულობა?**

1. ყველა მიწა რომელიც ვარგისია სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციის
საწარმოებლად გამოყენებული უნდა იქნეს სასოფლო-სამეურნეო
დანიშნულებით გარდა სპეციალური სამთავრობო დადგენილებისა;
2. ყველა მიწა რომელიც გამოყენებულია სახნავად, მრავალწლიანი
ნარგავებისთვის, სათიბად ან საძოვრად მაქსიმალურად უნდა იქნეს
გამოყენებული სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციის საწარმოებლად;
3. ყველა მიწა მეტ წილად გამოყენებული უნდა იქნეს ერთწლიანი და
მრავალწლიანი სასოფლო-სამეურნეო კულტურების თესვა-
მოყვანისათვის;
4. ყველა მიწა, რომელიც არსებობს სახელმწიფო ტერიტორიაზე.

206. რა არის დასახლებული პუნქტის ხაზი?

1. ქალაქის და სხვა დასახლებული პუნქტის ხაზი ეს არის გარე
საზღვარი, რომელიც ყოფს მას სხვა კატეგორიის მიწებიდან;
2. დასახლებული პუნქტის ხაზი იგივეა რაც ადმინისტრაციული რაიონის
საზღვარი;
3. ხაზი იგივეა რაც მიწათსარგებლობის, მიწათსაკუთრების თუ
მიწათმფლობელობის საზღვარი;
4. დასახლებული პუნქტის ხაზი არის მთავარი საგზაო მაგისტრალი.

207. რა დოკუმენტებს მოიცავს ქალაქის ხაზის პროექტი?

1. საპროექტო გეგმას, დამხმარე ნახაზებს და ახსნაგანმარტებით ბარათს;
2. საპროექტო გეგმას, საილუსტრაციო ნახაზებს, ნაქარგებს და ახსნაგანმარტებით ბარათს;
3. საპროექტო გეგმას, დიაგრამას, ნახატებს და ნაქარგებს ასევე ახსნაგანმარტებით ბარათს;
4. მერიის დადგენილება.

208. რა არის გამიჯვნა?

1. გამიჯვნა კანონით გათვალისწინებული პროცესია სხვადასხვა სახის საკუთრების მიწების საზღვრების დადგენის შესახებ, რომელიც ეკუთვნის სამიწათმოწყობო მოქმედებას;
2. გამიჯვნა ხდება მიწათმოსარგებლის სურვილის მიხედვით, მიწების კატეგორიების ჭრილში, სათანადო სასაზღვრე ნიშნების ჩასმით;
3. გამიჯვნა სახელმწიფო კანონმდებლობით გათვალისწინებული პროცესია, თეოდოლიტის, მენზულას და ნიველირის საშუალებით, ადგილზე დროებითი სამიჯნე ზომების ჩასმით;
4. გამიჯვნა არის მიწათმფლობელის ნაკვეთის გაყიდვა.

209. აღნაგობის უფლების წარმოშობის და შექენის მიმართ:

1. გამოიყენება უძრავი ნივთების შექენის წესები;
2. გამოიყენება მოძრავი ნივთების შექენის წესები;
3. გამოიყენება მარტივი წერილობითი ფორმის ხელშეკრულების დადების წესები;
4. გამოიყენება ზეპირი ფორმის ხელშეკრულების დადების წესები.

210. რომელ წელს დაიწყო მიწის რეფორმა საქართველოში?

1. 1992 წელს;
2. 1994 წელს;
3. 1990 წელს;
4. 1995 წელს.

211. რით განსხვავდება მიწათსაკუთრება მიწათმფლობელობისაგან?

1. მიწათმესაკუთრეს უფლება აქვს ნებისმიერი მოქმედება და გარიგება აწარმოოს მიწაზე, ხოლო მიწათმფლობელს არ შეუძლია მიწის გაყიდვა;
2. ორივე სარგებლობს თანაბარი უფლებით;
3. მიწათმფლობელი იხდის მიწის გადასახადს, მიწათმესაკუთრე არ იხდის გადასახადს;
4. ერთი და იგივეს ნიშნავს.

212. რომელ წარმოება-ორგანიზაციებსა და დაწესებულებებში ტარდება შიდასამეურნეო მიწათმოწყობა?

1. სასოფლო-სამეურნეო საწარმოებში, ორგანიზაციებსა და დაწესებულებებში;
2. არასასოფლო-სამეურნეო საწარმოებში, ორგანიზაციებსა და დაწესებულებებში;
3. ნებისმიერ საწარმოში, დაწესებულებებში და ორგანიზაციებში;
4. საქართველოს მინისტრთა საბჭოში.

213. რამდენი კვადრატული მეტრია ერთი ქცევა?

1. 4086 მ²;
2. 5200 მ²;
3. 3075 მ²;
4. 4200 მ²

214. რამდენი ჰექტარია ერთი დესატინა მიწა?

1. 1.0925 ჰა;
2. 1.2 ჰა;
3. 1 ჰა;
4. 1.5 ჰა.

215. რამდენი კვადრატული მეტრია ერთი არი?

1. 100 მ²;
2. 120 მ²;
3. 90 მ²;
4. 50 მ².

216. რამდენი ჰექტარი ფართობია 100 კვადრატულ კილომეტრში?

1. 10000 ჰა;
2. 10200 ჰა;
3. 8000 ჰა;
4. 5000 ჰა.

217. მიწაზე კერძო საკუთრების უფლების მინიჭებასთან დაკავშირებული საკითხების განხილვის ხანდაზმულობის ვადაა:

1. 2 წელი;
2. 3 წელი;
3. 7 წელი;
4. 10 წელი.

ლიტერატურა

- ნ. თევზაძე – “საინჟინრო გეოდეზია” ტომი I (სამყაროს ფიზიკური და გეოდეზიური ელემენტები) გამომც. “განათლება” თბილისი, 1974 წ.
- ნ. თევზაძე – “საინჟინრო გეოდეზია” ტომი II (სფეროიდული, სფერული და სიბრტყისმიერი გეოდეზიის ელემენტები) გამომც. “განათლება” თბილისი, 1974 წ.
- ნ. თევზაძე – “საინჟინრო გეოდეზია” ტომი III (განაზომთა შეცდომების თეორია და გამოთვლების ტექნიკა) გამომც. “განათლება” თბილისი, 1983 წ.
- ნ. თევზაძე – “საინჟინრო გეოდეზია” ტომი IV (უმცირეს კვადრატთა მეთოდი) გამომც. “განათლება” თბილისი, 1983 წ.
- ნ. თევზაძე – “საინჟინრო გეოდეზია” ტომი V (განაზომთა ალბათობის თეორია და მათემატიკური სტატისტიკა) გამომც. “განათლება” თბილისი, 1985 წ.
- ნ. თევზაძე – “საინჟინრო გეოდეზია” ტომი VI (გეომეტრიული ოპტიკა, კუთხსაზომი ხელსაწყოები და ინსტრუმენტები) გამომც. “განათლება” თბილისი, 1975 წ.
- ნ. თევზაძე – “საინჟინრო გეოდეზია” ტომი VII (საყრდენი პუნქტები მანძილსაზომები და მანძილმზომები. სანიველო და სანიველირო ინსტრუმენტები) გამომც. “განათლება” თბილისი, 1977 წ.
- ნ. თევზაძე – “საინჟინრო გეოდეზია” ტომი VIII (ძირითადი ასტრონომიული და გეოდეზიური სამუშაოები) გამომც. “განათლება” თბილისი, 1979 წ.
- ნ. თევზაძე – “საინჟინრო გეოდეზია” ტომი IX (ტოპოგრაფიული სამუშაოები) გამომც. “განათლება” თბილისი, 1980 წ.
- ნ. თევზაძე – “საინჟინრო გეოდეზია” ტომი X (გეოდეზიური სამუშაოების ორგანიზაცია და წარმოება სახალხო მეურნეობის სხვადასხვა დარგების საინჟინრო ამოცანების გადაწყვეტის დროს) გამომც. “განათლება” თბილისი, 1982 წ.
- გ. ლავგილავა “მარკშიდერია”, განათლება 1978 წ.
- კ. ტაბატაძე – „უმაღლესი გეოდეზია“ ტომი II, გამომც. “ცოდნა” თბილისი 1965 წ.
- ვ. აბაშიძე – “გეოდეზიური გრავიმეტრიის მოკლე კურსი” გამომც. “უისიანი”, თბილისი, 2004;
- ვ. აბაშიძე, მ. თევზაძე, ნ. გუგუტიშვილი – “ლაბორატორიული პრაქტიკუმი გეოდეზიურ გრავიმეტრიაში” გამომცემლობა, სტუ, თბილისი, 1999;
- ბ. ბალავაძე – “გრავიმეტრიის კურსი”, თბილისი, თსუ, 1996 წ.
- მ. თევზაძე – “ფიზიკური მანძილსაზომები”, “განათლება” თბილისი, 1996 წ.

- მ. თევზაძე – “თანამედროვე გეოდეზიური ხელსაწყოები”, სტუ 2004
- ა. სამაღბეგოვი “კარტოგრაფიის საფუძვლები” თსუ, თბილისი 1987 წ.
- ჯ. კეკელია “მათემატიკური კარტოგრაფიის საფუძვლები” თბილისი, 2004 წ.
- რ. ჩეკურიშვილი “ფოტოგრამმეტრია”, “განათლება”, თბილისი 1987 წ.
- რ. ჩეკურიშვილი “სტერეოფოტოგრამმეტრია”, “განათლება”, თბილისი 1983 წ.
- რ. ჩეკურიშვილი “აეროფოტოსურათების დეშიფრირება”, თბილისის უნივერსიტეტი, გამომცემლობა 1981 წ.
- ნ. ტურაბელიძე „სამიწათმოწყობო დაპროექტება“, თბილისი, „განათლება“,1989წ;
- ნ. ტურაბელიძე „საქართველოს მიწის სამართალი“, თბილისი, „მეცნიერება“, 2002წ;
- ნ. ტურაბელიძე „საადგილმამულო ურთიერთობათა საფუძვლები“, თბილისი, „აკადემია“, 2009წ;
- ნ. ჭინჭარაული „მიწის კადასტრი“, თბილისი, „განათლება“, 1989წ;
- ნ. ტურაბელიძე „მიწის ფასის განსაზღვრის მეთოდოლოგია“, თბილისი, საუ, 1998წ;
- ნ. ტურაბელიძე, რ. ლორთქიფანიძე „გეოდეზიური სამუშაოები მიწათმოწყობისა და მიწის კადასტრის დროს“, თბილისი, სსსი, 1994წ
- Д.Н. Оглоблин, Г. Н. Герасименко «Маркшейдерское дело» 1989 г.
- В. Д. Большаков, П. А. Гайдаев – «Теория математической обработки геодезических измерений» М. «Недра» 1977
- Н. В. Яковлев – «Висшая геодезия» М. «Недра» 1989
- А. Д. Иванинков и др. «Геоинформатика», 2001г.
- Л. М. Вугаевский, В. Я. Цветков «Геоинформационные Системы», 2003 г.
- Фриц Деймлих “Геодезическая инструментоведение”, Москва, Недра 1986 г.
- Л. А. Вахрамеева “Картография”, Москва, Недра 1981 г.